

Els Sants d'ahir i d'avui

Sempre s'ha dit, i és molt cert, que l'Església, abans de declarar sant un home o una dona, estudia el cas, cerca testimonis i contratestimonis, demana proves, etc. Va sobre camí segur i, per aquest motiu els processos, per un regular, són llargs, i quan a la fi es declara oficialment santa una persona, mereix realment que la invoquem com a tal. Queden pocs dubtes que el canonitzat no hagués viscut vida de perfecció, és a dir, un camí de seguiment del Crist amb un lliurament total.

Erròniament, molts pensen que tot procés de canonització que s'inicia arribarà a la fi. Tanta és la publicitat que es dona sovint en començar un procés! El fet és, però, que molts podrien arribar que els invoquéssim com a sants, però la seva causa no s'ha iniciat o ningú no ha impulsat el procés... i aleshores només uns quants, que els varen conèixer de prop, saben el secret de la seva grandesa i l'heroicitat de la seva virtut. És una llàstima, però les coses van així. Sempre es necessita un motor, uns mitjans, una empenta que impulsi el procés. Potser són aquestes les raons per les quals el nostre santoral és tan ple de fundadors, de frares i de monges: perquè han deixat darrera uns seguidors que han maldat per la seva canonització.

En canvi, gent de tota mena han viscut fent present el Crist en les seves obres i donant-se als altres. I no cal pas cercar-los amb llanterna: ara, avui mateix, trobem gent bona, «bona» de veritat, al nostre costat. Sort en tenim, d'ells!

Fóra magnífic de veure als altars sants amb els quals fos fàcil parlar perquè parlen la nostra llengua i han viscut, si fa no fa, problemes semblants als nostres però d'una manera diferent: amb abnegació, esperança i fe sense defallir. Fóra una bona injecció per a les nostres vides...

Com cada any, els cristians de Sta. Eulàlia, amb motiu de la Festa Major, pregarem la intercessió de la nostra Patrona, ja que no dubtem pas de la seva santedat. Però ningú no ens pot negar el dret a bastir, al fons dels cors, un altar per a tants sants que hem conegut i que amb el seu viure han confirmat la nostra fe. Sants que han fet viva la presència del Crist enmig del món: sants de texans, de jersei i de faldilles; sants d'autobús, de moto o d'automòbil; sants d'oficina, de fàbrica o taller; sants de lluita política o de vida casolana. Sants de tota mena. Sants desconeguts que no han arribat ni potser arribaran mai a ésser canonitzats, però autèntics sants d'avui, d'ahir o de demà.

Mn. Josep